

Bir Terakkili Anısı

Öğretmen olarak mesleğime her zaman büyük bir sevgi ve tutku duydum. Bu nedenle, eğitimin kalitesine ve öğrenci profilinin zenginliğine hayran olduğum Terakki Vakfı Okulları'na iş başvurumu yapmaya karar verdim. Okulun web sitesinde bir iş ilanı olmamasına rağmen şansımı denemek istedim ve formu doldurdum. Hiç beklemediğim bir şekilde, ertesi gün beni iş görüşmesine davet ettiler.

Görüşme günü geldiğinde, kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Bu okul, hayallerimi süsleyen bir eğitim kurumuydu. Görüşme sırasında heyecanımı kontrol etmekte zorlanıyordum; ancak her şey yolunda gitti. İlk görüşmenin hemen ardından aynı gün ikinci görüşme için yönlendirildim ve büyük bir mutlulukla işe alındığımı öğrendim.

Hayallerime kavuşmuş olmanın verdiği heyecanla görevime başladım. Okulun ilk haftalarında yaşadığım unutulmaz bir anıyı paylaşmak istiyorum.

İlkokul seviyelerinde haftada bir ders olarak işlenen Bilişim Teknolojileri dersinde, öğrencilerimle birbirimize alışma ve birbirimizi daha iyi tanıma sürecindeydik. Okulun ikinci haftasında, her bir öğrencim ile yalnızca iki kez ders yapma şansı bulmuştum.

Bir dersten sonra bahçe nöbetim vardı. Tepeören Yerleşkesinde güneşin yansıması o kadar yoğun ki, bahçede güneş gözlüğü olmadan dolaşmak oldukça zor oluyor. Nöbetteki diğer öğretmen arkadaşım ile konuşuyorken "Gözlüğümü masamda unutmuşum. Bu teneffüs idare edeceğim artık" dedim.

Bu sohbetimizi duyan, beni henüz tam olarak tanımayan ikinci sınıf öğrencilerimden biri koşarak gidip masamdan gözlüğümü getirdi. "Öğretmenim buyurun" diyerek gözlüğümü bana uzattı. Büyük bir şaşkınlıkla şöyle dedim: "Ben senden istemedim. Sen nasıl getirdin?" Öğrencim cevapladı: "Sizi duydum öğretmenim. Koşarak hemen alıp geldim."

O an, Terakkili öğrencilerin başkalarının ihtiyaçlarına karşı ne kadar duyarlı, yardımsever, destekleyici ve empati kurabilen bireyler olduklarını fark ettim. Çevresinde olup bitenlere karşı kendilerini sorumlu hissetmeleri beni derinden etkiledi.

Bir okulun, öğrencilerin duyarlılık, yardımseverlik, destekleyicilik ve empati gibi değerlerle yetişmesini sağlamak için sergilediği tutum, hem eğitim yaklaşımı hem de kurum kültürü açısından büyük önem taşır. İşe yeni başlayan bir öğretmen olarak edindiğim bu deneyimle birlikte, Terakkili öğrenci profilini yaşayarak tanımak beni hem çok mutlu etti hem de bu kültürün bir parçası olmaktan gurur duymamı sağladı. O an kendi kendime şöyle dedim: "İyi ki buradayım, iyi ki Terakki'deyim!"

Artık kendimi hem öğrencilerime hem de bu saygın kuruma adanmış bir öğretmen olarak, uzun yıllar boyunca bu okulun bir parçası olmayı hedefliyorum.

Eda Borucu

Bilişim Teknolojileri Öğretmeni

İlerlemeyi bilen Terakkililerle benzeri anıları sizler daha sıkça yaşıyorsunuzdur. Paylaşsanız ne güzel olur.